

МИКОЛАЇВСЬКИЙ
АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД

Дайджест

судової палати у кримінальних справах
Миколаївського апеляційного суду
(щодо скасованих та змінених рішень судів
першої інстанції у справах про адміністративні
правопорушення)

травень 2019 року

5/2019

Показчик за назвою суду

Вознесенський міськрайонний суд Миколаївської області, 3
Врадіївський районний суд Миколаївської області, 4-7
Заводський районний суд міста Миколаєва, 7-10
Ленінський районний суд міста Миколаєва, 10-13
Первомайський міськрайонний суд Миколаївської, 13-15
Снігурівський районний суд Миколаївської області, 15-17
Центральний районний суд міста Миколаєва, 17-27
Южноукраїнський міський суд Миколаївської області, 27-29

Миколаївським апеляційним судом проведено аналіз проблемних та спірних питань застосування норм Кодексу України про адміністративні правопорушення, які стали причинами скасування рішень судів першої інстанції у результаті їх перегляду в апеляційному порядку у травні 2019 року.

Так, у травні 2019 року суддями Миколаївського апеляційного суду було скасовано 16 постанов суддів місцевих судів.

Список справ місцевих судів міста Миколаєва та районних судів області у яких було скасовано чи змінено рішення у травні 2019 року

Суд, рішення якого скасовано	Вознесенський міськрайонний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 473/1178/19 (провадження № 33/812/174/19) - постанова
В якій частині рішення змінено	<p>Постанову судді від 15 квітня 2019 року, якою Г. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в діях Г. складу адміністративного правопорушення.</p> <p>При розгляді провадження про адміністративне правопорушення відносно Г. судом першої інстанції вимоги ст. ст. 245, 251, 252, 280 КУпАП дотримані не були з огляду на наступне.</p> <p>За вимогами п. 2.9 «а, б» Правил дорожнього руху, водієві забороняється керувати транспортним засобом у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, а також керувати транспортним засобом у хворобливому стані, у стані стомлення, а також перебуваючи під впливом лікарських препаратів, що знижують швидкість реакції і увагу.</p> <p>За положеннями ч. 1 ст. 130 КУпАП відповідальність настає за керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.</p> <p>Доходячи висновку про вчинення Г. адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП суддя, як докази його вини, врахував дані протоколу про адміністративне правопорушення та висновку щодо результатів медичного огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного</p>

	<p>чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.</p> <p>Відповідно до п. 22 Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України від 09.11.2015 р. №1452/735, висновки щодо результатів медичного огляду осіб на стан сп'яніння, складені з порушенням вимог цієї Інструкції, вважаються недійсними.</p> <p>За висновком щодо результатів медичного огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, Г. перебував у стані сп'яніння внаслідок вживання лікарських засобів (димедролу).</p> <p>Однак, на думку апеляційного суду, цей висновок складений з порушенням вимог інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, оскільки у ньому не зазначено, що лікарські засоби, які вжив Г. є такими, що знижують швидкість реакції і увагу, а тому не може вважатися дійсним і не є доказом вчинення ним адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.</p> <p>Відповідно до положень ч. 3 ст. 62 Конституції України, усі сумніви щодо доведення винуватості особи тлумачаться на її користь.</p> <p>За наведеного, апеляційний суд доходить висновку, що матеріали справи не містять достатніх доказів на підтвердження наявності в діях Г. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Врадіївський районний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 474/106/19 (провадження № 33/812/183/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	Постанову судді районного суду від 14 лютого 2019 року, якою Л. притягнуто до адміністративної відповідальності за ч.1 ст. 130 КУпАП скасовано. Провадження у справі про адміністративне правопорушення стосовно Л. закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за

відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП.

При розгляді справи про адміністративне правопорушення судом першої інстанції не дотримано вимог ст. ст. 7, 245, 268, 278 КУпАП, а складеному щодо Л. протоколу про адміністративне правопорушення та іншим матеріалам справи належної оцінки надано не було.

У відповідності до вимог ст. 256 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення повинні бути зазначені: дата і місце його складення, посада, прізвище, ім'я, по батькові особи, яка складала протокол; відомості про особу, яка притягається до адміністративної відповідальності (у разі її виявлення); місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення; нормативний акт, який передбачає відповідальність за дане правопорушення; прізвища, адреси свідків і потерпілих, якщо вони є; пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності; інші відомості, необхідні для вирішення справи.

Згідно п. 9 Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції, затвердженої Наказом МВС України N 1376 від 06.11.2015 року, при складанні протоколу зазначається, зокрема місце, час вчинення і суть адміністративного правопорушення (суть адміністративного правопорушення повинна точно відповідати ознакам складу адміністративного правопорушення, зазначеним у статті КУпАП, за якою складено протокол).

За ч. 1 ст. 130 КУпАП передбачається відповідальність за, керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортним засобом особі, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само відмова особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до п.2 Розділу I Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої Наказом МВС та МОЗ України від 09.11.2015 року № 1452/735, огляду на стан сп'яніння підлягають водії

транспортних засобів, щодо яких у поліцейського уповноваженого підрозділу Національної поліції України є підстави вважати, що вони перебувають у стані сп'яніння згідно з ознаками такого стану. Ознаки алкогольного сп'яніння зазначені в п.3 Розділу I вказаної інструкції.

Пунктом 6 розділу IX Інструкції з оформлення поліцейськими матеріалів про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху, зафіксовані не в автоматичному режимі, затвердженої Наказом Міністерства внутрішніх справ України N 1395 від 07.11.2015 р. визначено, що у разі відмови водія транспортного засобу від проведення огляду на місці зупинки та в закладі охорони здоров'я поліцейський в присутності двох свідків складає протокол про адміністративне правопорушення, у якому зазначає ознаки сп'яніння і дії водія щодо ухилення від огляду.

Між тим, у порушення вищевказаних вимог закону та Інструкцій, уповноваженою особою, яка складала протокол, а саме інспектором поліції, в протоколі про адміністративне правопорушення від 25.01.2019 року не зазначено ознаки сп'яніння водія, які б давали підстави поліцейському для проведення огляду водія Л. на стан алкогольного сп'яніння. Тобто, поліцейським не конкретизована суть адміністративного правопорушення за ч. 1 ст. 130 КУпАП, а саме виклад фактичних обставин правопорушення не відповідає ознакам складу адміністративного правопорушення, зазначеним у статті КУпАП, за якою складено протокол. За такого, протокол про адміністративне правопорушення скалений відносно Л. є неналежним доказом вчинення правопорушення та не може бути врахованим на підтвердження винуватості Л. в інкримінованому йому правопорушенні.

За змістом ст. ст. 279, 280 КУпАП, справа про адміністративне правопорушення має суддею розглядатись у межах тих обставин, які зазначенні у протоколі про таке порушення.

Суддя не має права у постанові за підсумками розгляду справи, вказувати обставини правопорушення, які не зазначались у протоколі про адміністративне правопорушення, адже у протилежному випадку він виходить за межі своїх повноважень, які не передбачають, встановлення судом нових обставин, які б погіршували становище правопорушника.

Під час розгляду вказаного провадження, суддя вийшов за межі тих обставин, які зазначенні у протоколі про адміністративне порушення, та в постанові вказав на

	<p>кваліфікуючі ознаки правопорушення, які не зазначались у протоколі про адміністративне правопорушення.</p> <p>Суддя першої інстанції, при розгляді справи про адміністративне правопорушення за ч.1 ст.130 КУпАП щодо Л. розглянув справу за відсутності особи та за відсутності даних щодо належного повідомлення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності про час і місце судового розгляду.</p> <p>Тобто, не маючи достовірних даних щодо повідомлення особи, про час та дату судового розгляду розглянув справу без участі Л., чим позбавив його права надати суду пояснення щодо інкримінованого йому правопорушення, подавати докази та клопотання, своєчасно оскаржити рішення суду в разі незгоди з ним.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Заводський районний суд міста Миколаєва
Категорія справ	Справа № 487/8460/18 (провадження № 33/812/143/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову судді відносно С. скасовано. Прийнято нову постанову. Справу про адміністративне правопорушення за протоколом про адміністративне правопорушення відносно С. направлено на новий розгляд до місцевого суду.</p> <p>Відповідно до положень статті 245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови.</p> <p>Відповідно до положень статті 7 КУпАП, ніхто не може бути підданий заходу впливу в зв'язку з адміністративним правопорушенням інакше як на підставі і в порядку, встановлених законом. Провадження в справах про адміністративне правопорушення здійснюється на основі суворого додержання законності.</p> <p>Суддя місцевого суду при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи (стаття 280 КУпАП).</p> <p>При цьому, обвинувачення у вчиненні адміністративного правопорушення має бути обґрунтовано конкретними доказами. В основу постанови мають бути покладені лише достовірні докази, досліджені у судовому засіданні.</p>

	<p>Згідно постанови судді місцевого суду, за протоколом про адміністративне правопорушення, визнано винним С.М.Д., що суперечить особі, на яку був складений відповідний протокол, а саме С.М.В.</p> <p>Тобто, до адміністративної відповідальності притягнуто не ту особу, яку обвинувачували у вчиненні адміністративного правопорушення.</p> <p>Усунути дані порушення, враховуючи суб'єкта оскарження, суд апеляційної інстанції позбавлений процесуальної можливості.</p> <p>Перевірити обставини викладені апелянтом в апеляційній скарзі, суд апеляційної інстанції також позбавлений процесуальної можливості в силу притягнення до адміністративної відповідальності іншої особи, а ніж вказану в апеляційній скарзі.</p> <p>Враховуючи зазначене вище, відповідно до положень частини 8 статті 294 КУпАП, враховуючи завдання КУпАП, визначені статтею 1 вказаного Кодексу та беручи до уваги, що суддею місцевого суду не прийнято рішення щодо особи відносно якої складено протокол про адміністративне правопорушення, постановою судді Заводського районного суду м. Миколаєва від 4 березня 2019 року, якою визнано винним С.М.Д. у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого статтею 124 КУпАП, підлягає скасуванню з прийняттям нової постанови про направлення матеріалів справи про адміністративне правопорушення відносно С.М.В. на новий розгляд до місцевого суду.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Заводський районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 487/7736/18 (провадження № 33/812/168/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 4 квітня 2019 року, якою В. визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 124 КУпАП та провадження по справі закрито у зв'язку із закінченням строків накладення адміністративного стягнення скасовано, а провадження по справі про адміністративне правопорушення закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в діях В. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП.</p> <p>Обґрунтовуючи свої висновки, суддя зазначив, що факт вчинення В. адміністративного правопорушення підтверджується протоколом про адміністративне</p>

	<p>правопорушення, схемою до нього, поясненнями Ф. та фотознімками з місця ДТП.</p> <p>З даними висновками апеляційний суд не погоджується.</p> <p>В суді першої та апеляційної інстанції В. винним себе не визнав та пояснив, що вважає винним водія транспортного засобу Ф., який рухався паралельно з ним в правій смузі руху та різко змінив напрямок руху, виїхавши на його смугу, а потім раптово загальмував, в результаті чого і сталася ДТП.</p> <p>Зазначені пояснення В. узгоджуються зі складеною працівниками поліції схемою місця ДТП, даними щодо характеру пошкоджень транспортних засобів, поясненнями свідка В.С., висновком експертного дослідження від 07.05.2019 р., поясненнями експерта Д. в суді апеляційної інстанції, а також фотознімками, що містяться в матеріалах справи.</p> <p>Отже, під час апеляційного розгляду встановлено, що суддя належним чином не перевіряв пояснення особи, щодо якої складено протокол про адміністративне правопорушення, не надав оцінки доказам, які містяться в матеріалах справи в їх сукупності, а висновки судді фактично ґрунтуються лише на поясненнях водія Ф., які не узгоджуються з даними щодо дорожньої обстановки на момент складання схеми ДТП та щодо характеру пошкоджень транспортних засобів.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Заводський районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 487/1737/19 (провадження № 33/812/193/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 10 квітня 2019 року скасовано.</p> <p>Прийнято нову постанову, якою Л. визнано винною у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП, а провадження по справі закрито на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку із закінченням строків накладення адміністративного стягнення.</p> <p>Згідно п. 2.3 «б» Правил дорожнього руху України, для забезпечення безпеки дорожнього руху водій зобов'язаний бути уважним, стежити за дорожньою обстановкою, відповідно реагувати на її зміну, стежити за правильністю розміщення та кріплення вантажу, технічним станом транспортного засобу і не відволікатися від керування цим засобом у дорозі.</p> <p>Відповідно до вимог п. 13.1 Правил, водій залежно від швидкості руху, дорожньої обстановки, особливостей вантажу, що перевозиться, і стану транспортного засобу повинен дотримувати безпечної дистанції та безпечного інтервалу.</p>

	<p>Таким чином, водій Л. порушила вимоги п. п. 2.3 «б», 13.1 Правил дорожнього руху України. Зазначене порушення спричинило пошкодження транспортних засобів, тобто Л. вчинила адміністративне правопорушення, передбачене ст. 124 КУпАП.</p> <p>З матеріалів справи про адміністративне правопорушення вбачається, що у протоколі про адміністративне правопорушення від 30.08.2018 р. прізвище особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, працівниками поліції зазначено «Лелекіна» замість Лельокіна.</p> <p>Під час розгляду справи судом апеляційної інстанції встановлено, що у паспорті, який був оглянутий при встановленні даних про особу порушника, а також власником автомобіля в свідоцтві про реєстрацію транспортного засобу, , прізвище особи, яка вчинила адміністративне правопорушення (українською мовою) є Лельокіна.</p> <p>Як слідує з доповідної записки поліцейського УПП в Миколаївській області, який складав протокол про адміністративне правопорушення, що так як протокол про адміністративне правопорушення складався українською мовою, водій пояснила, що її прізвище українською мовою є «Лелекіна». У зв'язку з чим, у протоколі про адміністративне правопорушення прізвище особи, яка вчинила ДТП, зазначено Лелекіна, замість Лельокіна.</p> <p>Невірне зазначення прізвища не є безумовною підставою для закриття провадження по справі про адміністративне правопорушення, оскільки особа, яка вчинила адміністративне правопорушення, прізвище якої російською мовою - Лелекіна, є Лельокіною (за паспортом громадянина України), тобто тією особою, яка вчинила ДТП, що доведено дослідженими під час апеляційного розгляду доказами.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Ленінський районний суд міста Миколаєва
Категорія справ	Справа № 489/699/19 (провадження № 33/812/186/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову судді від 25 квітня 2019 року, якою Ф. визнаний винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 122 КУпАП та на нього накладено адміністративне стягнення у виді штрафу у розмірі 680 грн скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КупАП за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення.</p>

	<p>Під час апеляційного розгляду, під час дослідження доказів, виникли обґрунтовані сумніви щодо доведеності вини Ф. за обставин, які зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення, оскільки не спростовані доводи апелянта про те, що саме інший учасник дорожнього руху М. перевищив швидкість руху та створив аварійну ситуацію.</p> <p>Ці сумніви відповідно до ст. 62 Конституції України тлумачаться судом на користь Ф.</p> <p>З огляду на викладене, постанова судді про визнання Ф. винним у вчиненні правопорушення, передбаченого ч. 4 ст. 122 КУпАП підлягає скасуванню, а справа – закриттю за відсутністю в його діях складу адміністративного правопорушення з підстав, передбачених п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Ленінський районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 489/476/19 (провадження № 33/812/196/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 17 квітня 2019 року про притягнення К. до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 164 КУпАП скасовано, провадження у справі закрито на підставі п.1 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку з відсутністю складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Відповідно до вимог ст. ст. 245, 252, 280 КУпАП, суд зобов'язаний повно, всебічно та об'єктивно з'ясувати всі обставини справи, встановити чи було вчинене адміністративне правопорушення та чи винна особа у його вчиненні, дослідити наявні у справі докази, дати їм належну правову оцінку і в залежності від встановленого, прийняти мотивоване законне рішення.</p> <p>Дані вимоги закону суддею дотримані не в повному обсязі.</p> <p>Так, ст. 251 КУпАП визначено, що доказами в справі про адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку, встановлюється наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні. До таких даних відносять: протокол про адміністративне правопорушення, пояснення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків та інші документи.</p> <p>Згідно п. 24 ч. 1 ст. 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності», ліцензуванню підлягають такі види господарської діяльності, як перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним</p>

транспорт, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом.

Санкція частини 1 ст. 164 КУпАП передбачає адміністративну відповідальність за провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

Отже, диспозиція ч. 1 ст. 164 КУпАП передбачає відповідальність за дії, які полягають у провадженні господарської діяльності: без державної реєстрації як суб'єкта господарювання, без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування. Суб'єктом відповідальності в даному випадку є суб'єкт господарювання.

Під господарською діяльністю в ст. 3 ГК України розуміється діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Тобто, важливою ознакою господарської діяльності є її систематичність, а особа, яка складає протокол про адміністративне правопорушення, повинна довести наявність таких випадків та їх систематичний характер.

Разом з тим, матеріали справи не містять жодних доказів, які б свідчили про самостійність, регулярність та тривалість діяльності правопорушника та отримання від такої діяльності прибутку.

Наявне у матеріалах справи фотозображення автомобіля, із встановленим на ньому знаком, на переконання апеляційного суду, не свідчить про те, що особа здійснювала провадження господарської діяльності, яка передбачає діяльність суб'єктів господарювання у сфері суспільного виробництва, спрямована на виготовлення та реалізацію продукції, виконання робіт чи надання послуг вартісного характеру, що мають цінову визначеність.

Таким чином, висновки суду про доведеність вини К. у вчиненні даного правопорушення зроблені без дотримання

	<p>судом при розгляді даної справи вимог ст. ст. 251-252 КУпАП, тобто без всебічного, повного і об'єктивного дослідження всіх обставин та доказів в їх сукупності.</p> <p>Відповідно до положень ч. 3 ст. 62 Конституції України, усі сумніви щодо доведення винуватості особи тлумачаться на її користь.</p> <p>З врахуванням викладеного, апеляційний суд приходять до висновку про відсутність достатніх доказів на підтвердження вчинення К. адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 164 КУпАП.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Первомайський міськрайонний суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 484/886/19 (провадження № 33/812/164/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову суду, якою К. визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 183-1 КУпАП скасовано, а провадження по справі закрито на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП за відсутністю в діях К. складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Відповідно до вимог ст. ст. 245, 252 КУпАП, під час провадження в справах про адміністративні правопорушення забезпечується всебічне, повне і об'єктивне дослідження всіх обставин справи.</p> <p>За змістом ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Приймаючи рішення про притягнення К. до адміністративної відповідальності за ч. 1 ст. 183-1 КУпАП, суддя суду першої інстанції виходив з того, що К. не сплачував аліменти на утримання доньки Ю., внаслідок чого виникла заборгованість, сукупний розмір якої, за період з 16.10.2002 р. по 31.01.2019 р. становить 44 420,92 грн., що перевищує сукупний розмір відповідних платежів за шість місяців, а тому К. вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 183-1 КУпАП.</p> <p>Однак вказаний висновок судді про те, що дії К., за встановлених суддею обставин, утворюють склад правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 183-1 КУпАП, є помилковим, з огляду на наступне.</p>

Адміністративна відповідальність за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 183-1 КУпАП, запроваджена Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку примусового стягнення заборгованості зі сплати аліментів», який набрав чинності 06.02.2018 р., отже саме з цього часу діють положення ст. 183-1 КУпАП.

Відповідно до ч. 2 ст. 8 КУпАП закони, які встановлюють або посилюють відповідальність за адміністративні правопорушення, зворотної сили не мають.

Згідно зі ст. 58 Конституції України закони та інші нормативно правові акти не мають зворотної дії в часі, крім випадків, коли вони пом'якшують або скасовують відповідальність особи. Ніхто не може відповідати за діяння, які на час їх вчинення не визнавалися законом як правопорушення.

За загальним положенням, встановленим цією статтею Конституції України, закони та інші нормативно-правові акти, не мають зворотної сили в часі, тобто не поширюються на поведінку, що мала місце в той період, коли відповідний акт ще не був прийнятий або ще не набрав чинності.

Не має зворотної сили як закон, що вперше встановлює юридичну відповідальність за певну поведінку, так і акт, який обтяжує відповідальність за вчинення будь-якого діяння порівняно з діючим законом.

Виняток з цього правила становлять закони або інші нормативно-правом акти, що пом'якшують або скасовують відповідальність і саме тому мають зворотну силу.

Принцип неприпустимості зворотної дії в часі нормативних актів знайшов своє закріплення в міжнародно-правових актах, зокрема і в Конвенції про захист прав і основоположних свобод людини (стаття 7).

З огляду на те, що ст. 183-1 КУпАП встановлює адміністративну відповідальність за несплату аліментів та передбачає суспільно корисні роботи, як вид адміністративного стягнення, то дана норма не має зворотної дії в часі. При цьому період часу несплати аліментів особою до набрання чинності ст. 183-1 КУпАП не має братися до уваги при обрахунку сукупного розміру аліментної заборгованості, як умови притягнення до адміністративної відповідальності за вказане правопорушення.

Між тим, із матеріалів справи вбачається, що заборгованість внаслідок несплати аліментів К. виникла до дати введення положень ст. 183-1 КУпАП в дію, тобто з 16.10.2002 року і саме

	<p>починаючи з цього періоду державним виконавцем проведено нарахування заборгованості по аліментах, а суддею першої інстанції її загальний розмір з 16.10.2002 року по 31.01.2019 р. визнано таким, що перевищує суму відповідних платежів за шість місяців, і притягнуто К. до адміністративної відповідальності, тобто без урахування вищевказаних вимог закону, за відсутності в діях К. складу правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 183-1 КУпАП.</p> <p>Крім того, суд апеляційної інстанції не вправі вирахувати заборгованість, яку має сплатити К. на користь К.О. на утримання доньки з моменту набрання чинності Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо посилення захисту прав дитини на належне утримання шляхом вдосконалення порядку примусового стягнення заборгованості зі сплати аліментів» №2 2234-VIII від 7 грудня 2017 року, а саме з 6 лютого 2018 року, оскільки це входить до компетенції особи, що складала протокол про адміністративне правопорушення, а саме державного виконавця Первомайського міськрайонного відділу державної виконавчої служби Головного територіального управління юстиції у Миколаївській області.</p> <p>Відповідно до п. 1 ст. 247 КУпАП, провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочате, а розпочате підлягає закриттю в разі відсутності складу правопорушення.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Снігурівський районний суд Миколаївської області</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 485/520/19 (провадження № 33/812/185/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 11 квітня 2019 року про притягнення Л. до адміністративної відповідальності за частиною 3 статті 126 КУпАП, скасовано.</p> <p>Провадження в справі про адміністративне правопорушення закрито на підставі пункту 1 частини 1 статті 247 КУпАП за відсутністю в діях Л. складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 3 статті 126 КУпАП.</p> <p>Відповідно до статті 245 КУпАП, завданням провадження в справах про адміністративні правопорушення є: своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних</p>

правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Частиною 3 статті 126 КУпАП, передбачено правопорушення, що полягає у керуванні транспортним засобом особою, стосовно якої встановлено тимчасове обмеження у праві керування транспортними засобами.

Стаття 22 Закону України «Про виконавче провадження» передбачає, що постанови про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами надсилаються рекомендованим поштовим відправленням і боржник вважається повідомленим про початок примусового виконання рішень, якщо йому надіслано постанову про відкриття виконавчого провадження за адресою, зазначеною у виконавчому документі.

Частиною 9 статті 71 Закону України «Про виконавче провадження» визначено, що постанова про встановлення тимчасового обмеження боржника у праві керування транспортними засобами направляються до виконання відповідними органами після закінчення строку, визначеного частиною 5 статті 74 цього Закону, для оскарження рішення, дії виконавця, якщо рішення, дії виконавця не були оскаржені.

Частина 10 статті 71 Закону України «Про виконавче провадження» передбачає, що тимчасові обмеження боржника у праві керувати транспортними засобами не може бути застосовано, зокрема у разі, якщо встановлення такого обмеження позбавляє боржника основного законного джерела засобів для існування.

Як слідує з матеріалів справи, а саме з довідки особа, притягнута до адміністративної відповідальності, Л. працевлаштований водієм автотransпортних засобів у фізичної особи підприємця С.

Дана обставина також була залишена поза увагою судді місцевого суду.

Склад адміністративного правопорушення, передбачений частиною 3 статті 126 КУпАП передбачає умисну форму вини, а саме особа повинна усвідомлювати, що будучи тимчасово обмеженою у праві керування транспортними засобами умисно продовжує керувати транспортним засобом.

Матеріали справи про притягнення до адміністративної відповідальності Л. за частиною 3 статті 126 КУпАП, обов'язково мають містити належним чином засвідчену уповноваженою на те посадовою особою відділу державної виконавчої служби копію документу, яким відносно особи, що притягається до

	<p>адміністративної відповідальності, застосовано відповідне обмеження. А також мають бути долучені документи, які б підтверджували обізнаність особою, щодо якої винесено постанову про застосування відносно неї відповідного обмеження. Всупереч вищевикладеного, у матеріалах справи відсутні відомості щодо обізнаності Л. відносно застосування відносно нього таких обмежень.</p> <p>Оскільки судді місцевого суду не надані докази на підтвердження тієї обставини, що Л. був обізнаний про наявність встановлених щодо нього обмежень у праві керування транспортними засобами, тому апеляційний суд приходиться до висновку, що у його діях відсутній склад адміністративного правопорушення, передбачений частиною 3 статті 126 КУпАП.</p> <p>Суддя місцевого суду, приймаючи рішення про притягнення Л. до адміністративної відповідальності за частиною 3 статті 126 КУпАП на вказані обставини не звернула увагу, не повно з'ясувала усі фактичні обставини справи та формально підійшла до вивчення обставин справи.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Центральний районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 490/137/19 (провадження № 33/812/163/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову суду у відношенні Б. скасовано, а провадження по справі закрито за відсутністю в діях Б. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 188 КУпАП, на підставі п. 1 ч. 1 ст. 247 КУпАП.</p> <p>Згідно зі ст. 245 КУпАП, завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом.</p> <p>Відповідно до вимог ст. 251 КУпАП, доказами в справі по адміністративне правопорушення є будь-які фактичні дані, на основі яких у визначеному законом порядку орган (посадова особа) встановлює наявність чи відсутність адміністративного правопорушення, винність даної особи в його вчиненні та інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи. Ці дані встановлюються протоколом про адміністративне правопорушення, поясненнями особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілих, свідків та іншими документами.</p> <p>Відповідно до ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення</p>

	<p>зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність, а також з'ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Даних вимог закону суддя не дотримався.</p> <p>Обґрунтовуючи свої висновки, суддя зазначив, що факт вчинення Б. адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 188 КУпАП, підтверджується протоколом про адміністративне правопорушення та зібраними по справі доказами. З даними висновками суд апеляційної інстанції не погоджується, з огляду на наступне.</p> <p>Під час апеляційного розгляду, під час дослідження доказів, виникли обґрунтовані сумніви щодо доведеності вини Б. за обставин, які зазначені у протоколі про адміністративне правопорушення, оскільки висновки щодо наявності у його урті алкоголю є лише припущеннями, які відповідно до ст. 62 Конституції України, тлумачаться на користь Б.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Центральний районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 490/5277/18 (провадження № 33/812/175/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 05.07.2018 року, відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) скасовано, а провадження по справі закрито у зв'язку з відсутністю у діях В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 472 Митного кодексу України.</p> <p>Вилучені речі постановлено повернути власнику.</p> <p>Згідно приписів ст.489 МК України при розгляді справи про порушення митних правил повинно бути з'ясовано: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа у його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що вчинила правопорушення від адміністративної відповідальності, а також з'ясовані інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Разом з тим, під час складання протоколу відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) митним органом було допущено істотні порушення вимог закону, які залишились поза увагою суду першої інстанції.</p>

Так, відповідно до ч. 1, 2 ст. 492 МК України, провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою. Особи, які беруть участь у провадженні у справі про порушення митних правил і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, давати пояснення, подавати клопотання рідною мовою, а також користуватись послугами перекладача.

Статтею 498 МК України та статтею 268 КУпАП, серед інших прав та обов'язків осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, гарантується право виступати рідною мовою і користуватись послугами перекладача, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, користуватись юридичною допомогою захисника.

Згідно протоколу про порушення митних правил від 30.05.2018 року, його складено відносно капітана т/х "S.A".

Капітаном вказаного судна є В.R.I.N. (Б.Р.I.N.), який є громадянином Ф. та не володіє українською мовою.

А тому, відповідно до положень ст. 492, 498 МК України, ст. 268, 274 КУпАП, орган, в провадженні якого перебувала справа про адміністративне правопорушення, а саме уповноважена особа Миколаївської митниці ДФС, яка складала протокол щодо В.R.I.N. (Б.Р.I.N.), зобов'язана була призначити йому перекладача.

Відповідно до положень ст. 503 МК України перекладачем може бути особа, яка володіє мовою, знання якої необхідне для здійснення перекладу під час провадження у справі про порушення митних правил.

Проте, зі змісту протоколу про порушення митних правил вбачається, що вимоги ст. ст. 492, 498 МК України працівниками митного органу при складанні протоколу щодо В.R.I.N. (Б.Р.I.N.) дотримано не було. Перекладача з відповідною освітою та кваліфікаційним рівнем, уповноваженою особою, яка складала протокол не було призначено. За такого, права, передбачені ст. 498 МК України, особі, відносно якої складено протокол про митне правопорушення, належним чином, на зрозумілій йому мові роз'яснені не були.

У суду є обґрунтовані сумніви, що особі стосовно якої складено протокол про адміністративне правопорушення, був здійснений належний переклад змісту протоколу про порушення митних правил, та переклад прав, які він має відповідно до положень ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП.

Таким чином, є достатні підстави, вважати, що працівниками митниці, якими було складено протокол порушення митних правил відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.), істотно порушено та обмежено його процесуальні права, в тому числі і право на захист.

Зокрема, не виконано вимог, щодо забезпечення участі перекладача під час складання протоколу та не було роз'яснено йому належним чином його права та обов'язки, в тому числі, гарантоване право користуватись юридичною допомогою захисника та інші права, що передбачені ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП.

Зазначене свідчить про те, що під час провадження по справі, були допущені істотні порушення вимог закону, щодо складання протоколу, а саме – порушення прав особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, на що суд першої інстанції не звернув увагу при розгляді справи щодо В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.).

Виходячи з практики застосування Європейським судом ст. 6 Конвенції, судовий розгляд має відповідати принципу справедливості відповідно до статті 6 Конвенції. При розгляді справи про притягнення особи до адміністративної відповідальності, судовий процес має відповідати загальним засадам провадження, а суд має забезпечити гарантії і принципи законності щодо особи, яка притягається до відповідальності.

Між тим, судом першої інстанції зазначених положень не дотримано, також допущено істотне порушення прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності - В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.). Так, в порушення вимог ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП, В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) судом не повідомлявся про час та місце розгляду справи. Розглянувши справу за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, суд першої інстанції, позбавив особу права бути присутнім в судовому засіданні, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, під час розгляду справи користуватись юридичною допомогою захисника, давати пояснення, подавати свої доводи, міркування, заперечення, знати про прийняте стосовно нього судове рішення та оскаржити його.

Зазначені вище обставини свідчать про необ'єктивність судового розгляду, безпідставне недопущення до участі в розгляді справи особи, яка притягується до відповідальності, та інші обмеження її прав, що у відповідності до вимог п. 4 ч. 1 ст. 531 МК України є беззаперечною підставою для скасування постанови та закриття провадження по справі.

Суд, рішення якого скасовано	Центральний районний суд міста Миколаєва
Категорія справ	Справа № 490/5278/18 (провадження № 33/812/176/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову судді від 05.07.2018 року, відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) скасовано, а провадження по справі закрито у зв'язку з відсутністю у діях В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) складу адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 472 Митного кодексу України.</p> <p>Суму штрафу та вартість товару постановлено повернути законному власнику.</p> <p>Згідно приписів ст.489 МК України при розгляді справи про порушення митних правил повинно бути з'ясовано: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа у його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом'якшують або обтяжують відповідальність, чи є підстави для звільнення особи, що вчинила правопорушення від адміністративної відповідальності, а також з'ясовані інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.</p> <p>Разом з тим, під час складання протоколу відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) митним органом було допущено істотні порушення вимог закону, які залишились поза увагою суду першої інстанції.</p> <p>Так, відповідно до ч. 1, 2 ст. 492 МК України, провадження у справі про порушення митних правил здійснюється державною мовою. Особи, які беруть участь у провадженні у справі про порушення митних правил і не володіють або недостатньо володіють державною мовою, мають право робити заяви, давати пояснення, подавати клопотання рідною мовою, а також користуватись послугами перекладача.</p> <p>Статтею 498 МК України та статтею 268 КУпАП, серед інших прав та обов'язків осіб, які притягуються до адміністративної відповідальності за порушення митних правил, гарантується право виступати рідною мовою і користуватись послугами перекладача, давати усні і письмові пояснення, подавати свої доводи, міркування та заперечення, користуватись юридичною допомогою захисника.</p> <p>Згідно протоколу про порушення митних правил від 30.05.2018 року, його складено відносно капітана т/х "S.A".</p> <p>Капітаном вказаного судна є В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.), який є громадянином Ф. та не володіє українською мовою.</p> <p>Проте, зі змісту протоколу про порушення митних правил вбачається, що вимоги ст. ст. 492, 498 МК України працівниками</p>

митного органу при складанні протоколу щодо В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) дотримано не було. Перекладача з відповідною освітою та кваліфікаційним рівнем, уповноваженою особою, яка складала протокол не було призначено. За такого, права, передбачені ст. 498 МК України, особі, відносно якої складено протокол про митне правопорушення, належним чином, на зрозумілій йому мові роз'яснені не були.

У суду є обґрунтовані сумніви, що особі стосовно якої складено протокол про адміністративне правопорушення, був здійснений належний переклад змісту протоколу про порушення митних правил, та переклад прав, які він має відповідно до положень ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП.

Таким чином, є достатні підстави, вважати, що працівниками митниці, якими було складено протокол про порушення митних правил відносно В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.), істотно порушено та обмежено його процесуальні права, в тому числі і право на захист.

Зокрема, не виконано вимог, щодо забезпечення участі перекладача під час складання протоколу та не було роз'яснено йому належним чином його права та обов'язки, в тому числі, гарантоване право користуватись юридичною допомогою захисника та інші права, що передбачені ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП.

Виходячи з практики застосування Європейським судом ст. 6 Конвенції, судовий розгляд має відповідати принципу справедливості відповідно до статті 6 Конвенції. При розгляді справи про притягнення особи до адміністративної відповідальності, судовий процес має відповідати загальним засадам провадження, а суд має забезпечити гарантії і принципи законності щодо особи, яка притягається до відповідальності.

Між тим, судом першої інстанції зазначених положень не дотримано, також допущено істотне порушення прав особи, яка притягається до адміністративної відповідальності - В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.). Так, в порушення вимог ст. 498 МК України та ст. 268 КУпАП, В.Р.І.Н. (Б.Р.І.Н.) судом не повідомлявся про час та місце розгляду справи. Розглянувши справу за відсутності особи, яка притягується до адміністративної відповідальності, суд першої інстанції, позбавив особу права бути присутнім в судовому засіданні, подавати докази, брати участь у їх дослідженні, заявляти клопотання та відводи, під час розгляду справи користуватись юридичною допомогою захисника, давати пояснення, подавати свої доводи, міркування, заперечення, знати про прийняте стосовно нього судове рішення та оскаржити його.

Суд, рішення якого скасовано	Центральний районний суд міста Миколаєва
Категорія справ	Справа № 490/2420/15-п (провадження № 33/812/179/19) - постанова
В якій частині рішення скасовано	<p>Постанову судді від 28 травня 2015 року про притягнення П. до адміністративної відповідальності за т. 124 КУпАП скасовано. П. вважати винним у скоєнні адміністративного правопорушення, передбаченого ст.124 КУпАП. Провадження в справі про адміністративне правопорушення стосовно П. закрито на підставі п. 7 ч. 1 ст. 247 КУпАП у зв'язку із закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків накладення адміністративного стягнення, передбачених ст. 38 КУпАП.</p> <p>Так, згідно п.3.1. Правил дорожнього руху, водії оперативних транспортних засобів, виконуючи невідкладне службове завдання, можуть відступати від вимог розділів 8 (крім сигналів регулювальника), 10-18, 26, 27 та пункту 28.1 цих Правил за умови увімкнення пробліскового маячка синього або червоного кольору і спеціального звукового сигналу та забезпечення безпеки дорожнього руху. За відсутності необхідності додаткового привертання уваги учасників дорожнього руху спеціальний звуковий сигнал може бути вимкнений.</p> <p>Отже, водіям оперативних транспортних засобів, які виконують невідкладне службове завдання, дозволяється відступати від вимог зазначених вище розділів Правил дорожнього руху України лише при одночасному додержанні двох умов: увімкнення пробліскового маячка синього або червоного кольору і спеціального звукового сигналу; забезпечення при цьому безпеки дорожнього руху.</p> <p>Хоча першої умови П. й було дотримано, однак його письмові пояснення свідчать про недотримання другої умови, яка дає право відступати від вимог зазначених вище розділів Правил дорожнього руху України.</p> <p>Що стосується строків накладення адміністративного стягнення, апеляційний суд приходять до висновку про порушення судом першої інстанції положень законодавства, закріплених в ст. 38 КУпАП, виходячи з наступного.</p> <p>Відповідно до ч. 2 ст. 38 КУпАП, якщо справи про адміністративні правопорушення відповідно до цього Кодексу чи інших законів підвідомчі суду (судді), стягнення може бути накладено не пізніш як через три місяці з дня вчинення правопорушення, а при триваючому правопорушенні - не пізніш</p>

	<p>як через три місяці з дня його виявлення, крім справ про адміністративні правопорушення, зазначені у частині третій цієї статті.</p> <p>Обставини, що виключають провадження у справі про адміністративне правопорушення визначені ст. 247 КУпАП. Відповідно до п. 7 ч 1 цієї статті провадження в справі про адміністративне правопорушення не може бути розпочато, а розпочате підлягає закриттю у зв'язку з закінченням на момент розгляду справи про адміністративне правопорушення строків, передбачених ст. 38 цього Кодексу.</p> <p>Згідно протоколу про адміністративне правопорушення, від 17 лютого 2015 року відносно П. днем виявлення правопорушення є 17 лютого 2015 року.</p> <p>Виходячи з наведеного, останнім днем для накладення адміністративного стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією, відносно П. був день – 17 травня 2015 року включно.</p> <p>Постанова судді Центрального районного суду Миколаївської області відносно П. за ст. 124 КУпАП винесена 28 травня 2015 року, тобто поза межами строку накладення адміністративного стягнення, визначеного ст. 38 КУпАП.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Центральний районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 490/415/19 (провадження № 33/812/197/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді ід 14 лютого 2019 року у відношенні Д. скасовано, закрито, на підставі пункту 1 частини 1 статті 247 КУпАП провадження по справі за відсутністю складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164 КУпАП, з мотивів, наведених в мотивувальній частині даної постанови.</p> <p>Відповідно до положень частини 7 статті 294 КУпАП, апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.</p> <p>Під час апеляційного розгляду справи встановлено такі порушення норм процесуального права, про які апелянти не зазначають, але ці порушення є визначальними для прийняття рішення за наслідками розгляду апеляційної скарги.</p> <p>Так, згідно частини 1 статті 164 КУпАП, адміністративним правопорушенням є провадження господарської діяльності без</p>

державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

К. обвинувачується у незаконному здійсненні господарської діяльності без відповідних дозвільних документів, порушенні правил зайняття господарською діяльністю.

В той же час, диспозицією вказаної норми, за якою складено протокол, визначено, що одним із адміністративних правопорушень може бути провадження господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).

За такого, за таким складом адміністративного правопорушення є обов'язковим наявність закону, який передбачає одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру на провадження господарської діяльності.

Порушення правил господарської діяльності, як одне з адміністративних правопорушень, не визначено диспозицією частини 1 статті 164 КУпАП.

Згідно частини 1 статті 256 КУпАП, у протоколі про адміністративне правопорушення зазначається суть адміністративного правопорушення.

Оскільки диспозиція частини 1 статті 164 КУпАП щодо провадження господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, є бланкетною нормою, так як визначає, що одержання такого дозволу, іншого документа дозвільного характеру для провадження господарської діяльності передбачено законом, то, відповідно, особа, яка визначена статтею 255 КУпАП, при складанні протоколу про адміністративне правопорушення зобов'язана зазначити в ньому закон, який передбачає одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру для провадження певного виду господарської діяльності, вид цього дозволу або іншого документа дозвільного характеру.

Не зазначення цього в протоколі про адміністративне правопорушення позбавляє процесуальної можливості орган (посадову особу), уповноважений розглядати справу про

	<p>адміністративне правопорушення, з'ясувати обставини щодо вчинення адміністративного правопорушення, вини особи у його вчиненні, відтак, і наявність події і складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Вимоги закону залишилися поза увагою співробітника поліції при складанні даного протоколу.</p> <p>Розглядаючи справу про адміністративне правопорушення, суддя місцевого суду також не звернула уваги на вказані порушення закону.</p>
<p>Суд, рішення якого скасовано</p>	<p>Центральний районний суд міста Миколаєва</p>
<p>Категорія справ</p>	<p>Справа № 490/425/19 (провадження № 33/812/206/19) - постанова</p>
<p>В якій частині рішення скасовано</p>	<p>Постанову судді від 14 лютого 2019 року у відношенні Т. скасовано, закрито, на підставі пункту 1 частини 1 статті 247 КУпАП провадження по справі за відсутністю складу адміністративного правопорушення, передбаченого частиною 1 статті 164 КУпАП, з мотивів, наведених в мотивувальній частині даної постанови.</p> <p>Відповідно до положень частини 7 статті 294 КУпАП, апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права.</p> <p>Так, згідно частини 1 статті 164 КУпАП, адміністративним правопорушенням є провадження господарської діяльності без державної реєстрації як суб'єкта господарювання або без одержання ліцензії на провадження певного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування, а так само без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).</p> <p>Т. обвинувачується у незаконному здійсненні господарської діяльності без відповідних дозвільних документів, порушенні правил зайняття господарською діяльністю.</p> <p>В той же час, диспозицією вказаної норми, за якою складено протокол, визначено, що одним із адміністративних правопорушень може бути провадження господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене</p>

	<p>законом (крім випадків застосування принципу мовчазної згоди).</p> <p>За такого, за таким складом адміністративного правопорушення є обов'язковим наявність закону, який передбачає одержання дозволу, іншого документу дозвільного характеру на провадження господарської діяльності.</p> <p>Порушення правил господарської діяльності, як одне з адміністративних правопорушень, не визначено диспозицією частини 1 статті 164 КУпАП.</p> <p>Згідно частини 1 статті 256 КУпАП, у протоколі про адміністративне правопорушення зазначається суть адміністративного правопорушення.</p> <p>Оскільки диспозиція частини 1 статті 164 КУпАП щодо провадження господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документу дозвільного характеру, є бланкетною нормою, так як визначає, що одержання такого дозволу, іншого документу дозвільного характеру для провадження господарської діяльності передбачено законом, то, відповідно, особа, яка визначена статтею 255 КУпАП, при складанні протоколу про адміністративне правопорушення зобов'язана зазначити в ньому закон, який передбачає одержання дозволу, іншого документу дозвільного характеру для провадження певного виду господарської діяльності, вид цього дозволу або іншого документу дозвільного характеру.</p> <p>Не зазначення цього в протоколі про адміністративне правопорушення позбавляє процесуальної можливості орган (посадову особу), уповноважений розглядати справу про адміністративне правопорушення, з'ясувати обставини щодо вчинення адміністративного правопорушення, вини особи у його вчиненні, відтак, і наявність події і складу адміністративного правопорушення.</p> <p>Отже, вимоги закону залишилися поза увагою співробітника поліції при складанні даного протоколу.</p> <p>Розглядаючи справу про адміністративне правопорушення, суддя місцевого суду також не звернула уваги на вказані порушення закону.</p>
Суд, рішення якого скасовано	Южноукраїнський міський суд Миколаївської області
Категорія справ	Справа № 486/299/19 (провадження № 33/812/167/19) - постанова

**В якій частині
рішення
скасовано**

Постанову суду, якою Д. притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП та накладено на нього адміністративне стягнення у виді штрафу в розмірі 10 200 грн. з позбавленням права керування транспортними засобами строком на один рік скасовано.

Провадження по справі закрито на підставі п. 1 ст. 247 КУпАП за відсутності в діях Д. складу адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

Згідно положень ст. 245 КУпАП, завданням провадження у справі про адміністративне правопорушення є повне, всебічне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, забезпечення виконання винесеної постанови, а також виявлення причин та умов, що сприяють вчиненню адміністративних правопорушень, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності.

Відповідно до вимог ст. 280 КУпАП, орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов'язаний з'ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, а також з'ясувати інші обставини, які мають значення для правильного вирішення справи.

При цьому, звинувачення у вчиненні адміністративного правопорушення має бути обґрунтовано конкретними доказами. В основу постанови мають бути покладені лише достовірні докази, досліджені у судовому засіданні.

Цих вимог закону, при винесенні постанови по даній справі, суддею не дотримано.

Підставою для притягнення особи до адміністративної відповідальності за ст. 130 КУпАП, є керування транспортними засобами особами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції.

Відповідний стан встановлюється за наслідками огляду особи в порядку передбаченому ст. 266 КУпАП, «Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17.12.2008 року № 1103», «Інструкції про порядок виявлення

у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, затвердженої спільним наказом Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства охорони здоров'я України 09.11.2015 № 1452/735».

Оскільки, на день складання висновку результатів лабораторного токсикологічного досліджень у лікаря не було, за такого, висновок про перебування Д. в стані наркотичного сп'яніння нею складений з порушенням нормативних актів, а тому він є недопустимим доказом та не може бути врахований для підтвердження винуватості Д. у вчиненні адміністративного правопорушення.

Із досліджених апеляційним судом доказів вбачається, що Д., під час керування транспортним засобом не перебував у стані наркотичного сп'яніння, а тому в його діях відсутній склад адміністративного правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 130 КУпАП.

З аналізу зазначених вище рішень слідує, що найбільше апеляційною інстанцією скасовувались постанови, якими осіб притягнуто до адміністративної відповідальності за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП. Підстави скасування постанови були різні: недотримання вимог, передбачених ст. ст. 256,266 КУпАП та ін.

Відповідно до ч. 1 ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність.

Частиною 1 статті 130 КУпАП встановлено адміністративну відповідальність за керування транспортними засобами в стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, а також передача керування транспортною особою, яка перебуває в стані такого сп'яніння чи під впливом таких лікарських препаратів, а так само за відмову особи, яка керує транспортним засобом, від проходження відповідно до встановленого порядку огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо вживання лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції.

Відповідно до п. 2.5 Правил дорожнього руху України, водій повинен на вимогу працівника міліції пройти в установленому порядку медичний огляд для визначення стану алкогольного сп'яніння, впливу наркотичних чи токсичних речовин.

Згідно ч. 1 ст. 266 КУпАП особи, які керують транспортними засобами, і щодо яких є підстави вважати, що вони перебувають у стані алкогольного, наркотичного

чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції, підлягають відстороненню від керування цими транспортними засобами, річковими або маломірними суднами та оглядові на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції

У той же час, відповідно до вимог ч. 2, 3 ст. 266 КУпАП та положень Порядку направлення водіїв транспортних засобів для проведення огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 грудня 2008 року №1103, даний огляд проводиться з використанням спеціальних технічних засобів працівником поліції, а у разі незгоди водія на проведення такого огляду працівником поліції або в разі незгоди з його результатами огляд проводиться в закладах охорони здоров'я.

З викладеного слідує, що інспектор поліції повинен запропонувати водієві пройти огляд на стан сп'яніння із застосуванням спеціального технічного засобу за місцем зупинки транспортного засобу в разі наявності у нього ознак такого сп'яніння, і лише в разі відмови від такого огляду або незгоди з його результатами повинен запропонувати пройти такий огляд в медичній установі.

Відповідно до ч.5 та 6 ст. 266 КУпАП, огляд особи на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, проведений з порушенням вимог цієї статті, вважається недійсним.

Направлення особи для огляду на стан алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або щодо перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують її увагу та швидкість реакції, і проведення такого огляду здійснюються в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

Згідно до п. п. 8, 12 Інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, передбачених Наказами Міністерства внутрішніх справ України та Міністерства охорони здоров'я України №1452/735 від 09.11.2015 року, у разі наявності підстав вважати, що водій транспортного засобу перебуває у стані наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, згідно з ознаками, визначеними в пункті 4 розділу I цієї Інструкції, поліцейський направляє цю особу до найближчого закладу охорони здоров'я. Форма направлення на огляд водія транспортного засобу з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, наведена в додатку 1 до цієї Інструкції.

Аналіз вищевказаних нормативних актів свідчить про те, що оформлення працівниками поліції направлення на медичний огляд до відповідного закладу охорони здоров'я у випадку відмови водія від проведення огляду з метою виявлення

стану сп'яніння на місці зупинення транспортного засобу або незгоди з його результатами відповідно до встановленого порядку є обов'язковим. Якщо після оформлення направлення, водій транспортного засобу відмовляється від проведення медичного огляду і в закладі охорони здоров'я, поліцейський в присутності двох свідків складає протокол про адміністративне правопорушення, у якому зазначає ознаки сп'яніння і дії водія щодо ухилення від огляду (пункт 8 Порядку №1103, пункт 6 розділу IX Інструкції з оформлення матеріалів №1395).

Окрім цього, судді не звертали уваги на висновок щодо результатів медичного огляду з метою виявлення стану алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, який був складений з порушенням вимог інструкції про порядок виявлення у водіїв транспортних засобів ознак алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або перебування під впливом лікарських препаратів, що знижують увагу та швидкість реакції, оскільки у ньому не зазначено, що лікарські засоби, які вжив Г. є такими, що знижують швидкість реакції і увагу, а тому не може вважатися дійсним і не є доказом вчинення ним адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 130 КУпАП.

Слід звернути увагу і на ту обставину, що судді інколи виходили за межі тих обставин, які зазначенні у протоколі про адміністративне порушення, та в постанові вказували на кваліфікуючі ознаки правопорушення, які не зазначались у протоколі про адміністративне правопорушення.

Також мали місце випадки, коли при розгляді справи про адміністративне правопорушення суддями розглядались справи за відсутності особи та за відсутності даних щодо належного повідомлення особи, яка притягається до адміністративної відповідальності про час і місце судового розгляду.

Тобто, не маючи достовірних даних щодо повідомлення особи, про час та дату судового розгляду розглянув справу без участі правопорушника, чим позбавив його права надати суду пояснення щодо інкримінованого йому правопорушення, подавати докази та клопотання, своєчасно оскаржити рішення суду в разі незгоди з ним.

З метою недопущення аналогічних помилок в майбутньому, варто детально вивчити причини скасування постанов судів першої інстанції, які наведені в таблиці вище.